

Chýše z větvoví

Václav Neckář

Tak žít za městem, tam kde houstne les
sám a sám, sám a sám.
Kde je klid, podél cest voní něžný vřes,
vím, že tam slunce má svůj chrám.

Žít místo v podkroví v chýši z větvoví
a nevnímat, jak ubíhá čas,
jen slýchat tichý hlas,
když pampelišky květinám vypráví,
les mě osloví:

Chlapče, koukej, duha září,
tak se brouzdej louží,
ptákům ve větvích zpívej píseň
o přátelství všech růží.

Laně se pasou za pasekou,
když je vidíš, dech se ti újí.
Hlídají ukrytou ve křoví
tvou chýšu z větvoví.

V ní bych snil samoten celou noc a den,
bláhové, mé sny bláhové.
O dívce, která má v očích modrý len,
ta zná mé myšlenky toulavé.

Žít místo v podkroví v chýši z větvoví...

Chlapče, koukej, duha září...

Laně se pasou za pasekou...

Jó, tak žít za městem, tam kde houstne les,
sám a sám, sám a sám.
Kde je klid, podél cest voní něžný vřes,
vím, že tam slunce má svůj chrám.

Žít místo v podkroví
v chýši z větvoví
a nevnímat, jak ubíhá čas,
jen slýchat tichý hlas.